

exekuce, správně však mělo býti žalováno o zjištění neplatnosti soudního smíru, který jest základem exekučního řízení. Podle § 39 čís. 1 ex. ř. jest ovšem exekuci zrušiti, když exekuční titul byl pravoplatně uznán neplatným. Z tohoto ustanovení plyne, že, má-li exekuce býti zrušena, stačí, by exekuční titul byl uznán neplatným. Nelze však z něho dovoditi, že po zákonu není dovoleno, domáhati se soudního výroku, že exekuce jest nepřipustna z toho důvodu, že exekuční titul jest neplatný. § 39 čís. 5 ex. ř. připouští žaloby, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou, též z jiných důvodů, než z důvodů §§ 35 až 37 ex. ř., a o takovou žalobu jde, pokud se opírá o důvod, že exekuční titul jest neplatný. Žalobce tvrdí, že soudní smír jest neplatný, poněvadž byl učiněn jen na oko. Právní jednání na oko jsou podle § 916 obč. zák. nicotná, naprosto neplatná, takže jejich nicotnost může býti uplatňována nejen smluvními stranami, nýbrž též osobami třetími, pokud jejich práva jimi jsou dotčena. Žalobce jest tudíž oprávněn, dovolávat se neplatnosti smíru z důvodu § 916 obč. zák., ovšem jen potud, pokud se vzhledem k ustanovení § 568 c. ř. s. dotýká jeho práv. Může tedy žádati, by exekuce proti němu byla uznána nepřipustnou, arciť jen tehdy, dokáže-li, že prohlášení, obsažená v soudním smíru a učiněná Emilem F-em k žalovaným, byla Emilem F-em ve srozumění se žalovanými učiněna jen na oko. Odvolací soud se však nezabýval touto otázkou, pro správné rozsouzení sporu závažnou, vycházející z mylného právního názoru; bylo proto dovolání vyhověti podle čís. 2 a 4 §u 503 c. ř. s. a věc vrátiti odvolacímu soudu, by o ní znovu jednal a ji rozhodl.

Čís. 7177.

Presentace směnky na viděnou ku placení může se státi i za sporu o zaplacení směnky. Lhostejno, že presentace se stala především za účelem prohlášení se o pravosti směnky.

(Rozh. ze dne 22. června 1927, Rv I 1020/27.)

Směnečný platební příkaz proti přijateli směnky procesní soud první stolice zrušil, ježto šlo o směnky na viděnou, jež nebyly žalovanému k placení předloženy před sporem, nýbrž až za sporu, a ježto směnečný nárok ve smyslu čl. 31 směn. řádu prodlením doby zanikl pro nedostatek presentace ku placení. Odvolací soud ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. Důvody: Odvolací soud jest toho názoru, že prvý soudce po právní stránce posoudil věc nesprávně, uznáv, že zanikl nárok směnečný pro nedostatek presentace směnek a ježto uplynula již dvouletá lhůta ve smyslu § 31 směn. ř. Avšak tohoto ustanovení nelze použiti, ježto jedná se v něm pouze o indosantovi a vystaviteli, kdežto ohledně přijatele ztrácí se směnečný nárok podle § 77 směn. ř. ve třech letech od splatnosti směnky. Pokud pak se týká presentace, může se tato státi i za sporu a splatnost směnky na-

stala doručení žaloby, třebas presentace byla opomenuta. V souzeném případě, jak odvolací soud ze směnek zjišťuje, neuplynula ještě tříletá lhůta ani v době doručení žaloby ani v době, když, jak ze spisů jest patrné, žalovanému byly při jednání směnky předloženy a on pravost svého podpisu na nich uznal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Nesprávné právní posouzení věci spatřuje dovolatel v právním názoru odvolacího soudu, že presentace směnky ku placení se může státi i za sporu. Názoru tomuto dlužno přisvědčiti, neboť by bylo ze stanoviska procesní hospodárnosti neoprávněno, by žaloba jen proto byla zamítnuta, že směnky na viděnou před žalobou k placení nebyly předloženy, ježto předložení směnek stalo se za sporu, ve kterém bylo žalováno na zaplacení směnek (§ 406 c. ř. s.) a nesejde na tom, že směnky byly předloženy dovolateli především za tím účelem, by se prohlásil o jejich pravosti (srovnej Staub Kommentar zur Wechselordnung čl. 31 pozn. 1 a Grünhut Wechselrecht I. str. 373).

Čís. 7178.

Pokud lze zříditi nezbytnou cestu (zákon ze dne 7. července 1896, čís. 140 ř. zák.) i pro rámovou pilu.

(Rozh. ze dne 22. června 1927, R II 212/27.)

Návrh majitelů rámové pily, by bylo zahájeno řízení o zřízení nezbytné cesty, soud první stolice zamítl, maje za to, že zákon zná zřízení nezbytné cesty pouze pro hospodářské pozemky, nikoliv však pro živnostenské podniky, jakým jest i rámová pila. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by o návrhu dále jednal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu odpůrců návrhovatelů.

D ů v o d y:

Stěžovatelé napadli usnesení rekursního soudu hlavně proto, že návrh odpůrců na přiznání nezbytné cesty není podle zákona ze dne 7. července 1896, čís. 140 ř. zák. vůbec přípustným, ježto se jím dožadují nezbytné cesty pro živnostenský podnik, o němž nelze tvrditi, že jest jen technicky lépe vypravenou a zařízenou částí jejich mlýna, jen technicky dokonalejším stupněm dřívější kruhové pily, že jest naopak zcela novým